

José Manuel Barroso

Európai Bizottság Elnöke

Dátum: 2013. április 7.

Belgium

Brussels

B-1049

Tisztelt Elnök Úr!

A Magyarországon működő Korkedvezményes Nyugdíjasok Országos Érdekvédelmi Egyesülete és a Szolgálat és Becsület Érdekvédelmi Mozgalom felhívja Tisztelt Elnök úr figyelmét arra, hogy a magyar állam visszaható hatályú törvénykezéssel von meg jogokat, lehetetlenít el társadalmi csoportokat, hatástalanít vélt ellenséget! A korkedvezményes nyugdíjban lévő volt civil, katona és rendvédelmi állományt, vezető kormánypárti képviselők a társadalom előtt igyekeztek lejáratni „ingyenélő”, „Kádár-huszar” jelzőkkel!

Az Európai Parlament szakbizottsága előtt március 20.-án Bagó Zoltán kormánypárti Európai Parlamenti képviselő arról beszélt, hogy Magyarországon 37 éves korban el lehetett menni nyugdíjba. Bagó úr ezen állítása valótlan! Sem a civilek, sem a katonák és sem a rendvédelmi dolgozók nem mentek és nem is mehettek el 37 évesen nyugdíjba! Előfordulhatott egy-egy nagyon korai nyugdíjazás, de kizárólag speciális szakmában, mint például a radioaktív anyaggal dolgozóknál, ahol életveszélyes, súlyos egészségromlás veszélye állt fenn! A leghatározottabban állítjuk, hogy ez nem általános, sőt még csak nem is jellemző! A kormányzat e kommunikációját semmilyen konkrétummal nem is támasztotta alá! Korkedvezményes nyugdíjba 25 éves szolgálati viszony után lehetett elmenni, mely a fokozott idegi megterhelés, a nagy mennyiségű kifizetetlen túlmunka és alapvető jogok korlátozása miatti kompenzáció volt!

Úgy véljük, hogy jelen demográfiai és gazdasági helyzetben a felosztó-kirovó nyugdíjrendszer valóban nem alkalmas arra, hogy az Állam kizárólag a nyugdíjalapból fizesse a nyugdíjakat. Értjük és látjuk azt is, hogy a Kormánynak intézkednie kell a vonatkozásban, hogy ez a probléma megoldódjon. Vitatjuk azonban, hogy ezt a szerzett jogok csorbításával illetve visszaható hatályú jogalkotással lehetett megtenni. Úgy véljük, hogy nem is ez volt a cél! Amennyiben a nyugdíj probléma megoldására törekedett volna a magyar állam, akkor a tökefedezeti alapú rendszer fejlesztése lehetett volna a megoldás! Sajnálatosan a magánnyugdíjpénztárak radikális „szétverése” a költségvetés illetve az államadósság kozmetikázását és nem a nyugdíj korszerűsítését szolgálta.

A KNOÉ úgy véli, hogy a Kormány korkedvezményes nyugdíjak megvonását érintő intézkedései súlyosan sértik a „közösségi vívmányokat” az aquis communautaire előírásait.

Az akár már 10 éve nyugdíjban lévő állománytól a kormányzat kezdeményezésére megvonták a nyugdíjas státuszát és egy meghatározatlan jogi státuszba kényszerítették. A rosszhiszeműséget támasztja alá az a tény is, hogy a kormányzati kommunikáció az alábbiakat tartalmazta:

1. Bevezetik a 65 éves nyugdíjkorhatárt
2. 60 évesen lehet korkedvezményes nyugdíjba menni 30 éves szolgálati viszony után
3. Az 57 évesnél fiatalabb nyugdíjasokat visszahívnák. Aki nem fogadja el az állam által felajánlott munkát az csökkentett ellátást kapna, akiről pedig kiderül, hogy feketén dolgozik, attól megvonhatnák a korkedvezményes nyugdíjat
4. Az újra munkába állók teljes fizetésért, könnyített munkát kapnának

Ez sajnálatosan a közvélemény félrevezetése volt! Magyarországon senki sem mehet el korkedvezményes nyugdíjba, mert a 2011. évi CLXVII. törvény ezt megszüntette. 2014.-ig lehet ugyan „járandóságos” státuszba kerülni, ez azonban nem nyugdíj, hanem egy nehezen értelmezhető, bizonytalan jogviszony! A törvényi fenyegetettség szerint, ezzel a járandósággal a kormányzat azt tesz, amit akar, csökkentheti, megszüntetheti! Álláspontunk szerint ezt a bizonytalan helyzetet is csak azért hagyta a kormányzat nyitva, hogy a hozzá kevésbé lojális idősebb szakmai rétegtől kedvére megszabadulhasson, ezeket az „ingyenélő”, „Kádár-huszárokat” lecserélhesse szakmailag tapasztalatlan, bár hozzá hű személyekre!

Az 57 évnél fiatalabb nyugdíjasokat senki és sehova nem hívta vissza, viszont megszűntek nyugdíjasnak lenni! Mindenféle ajánlat nélkül, pontosan nem meghatározható helyzetbe hozták őket azzal párhuzamosan, hogy a közvélemény előtt igyekeztek lejáratni ezt a keményen, rossz körülmények között, megalázóan alacsony fizetésért dolgozó réteget! A visszafoglalkoztatás nem valósult meg, hiszen országosan 122 fő visszafoglalkoztatása történt meg. 2012. december 10-én dr. Dorosz Dávid országgyűlési képviselő, azonnali kérdést intézett ez ügyben a belügyminiszterhez, aki elhatárolódott Magyarország kormányától, hiszen tagadta, hogy Ő vagy az általa vezetett minisztérium Kádár-huszárnak, illetve ingyenélőnek nevezte volna a szolgálati nyugdíjasokat. Tette ezt annak ellenére, hogy annak a kormánynak a tagja Ő is, melynek dr. Répássy Róbert közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár, aki a magyar parlament 2011. május 24-i ülésnapján „Kádár-huszárnak” nevezte a katona és rendvédelmi korkedvezményes nyugdíjasokat!

A leghatározottabb álláspontunk az, hogy a kölni csúcstalálkozón megfogalmazottak, majd európai ius scriptum formában manifesztálódó elvek, nem érvényesültek a legminimálisabb mértékben sem, a magyar állam korkedvezményes nyugdíjakkal összefüggő döntéseiben!

A Magyar Állam durván figyelmen kívül hagyta az Európai Unió Emberi Jogi Chartáját, ugyanis az I - 112. cikk (1) bekezdése megfogalmazza, hogy „Az e Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásokra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.”

Idéznénk továbbá ugyanezen jogszabály II - 113. cikkét, mely szerint „E Charta egyetlen rendelkezését sem lehet úgy értelmezni, mint amely szűkíti vagy hátrányosan érinti azokat az emberi jogokat és alapvető szabadságokat, amelyeket - saját alkalmazási területükön - az Unió joga, a nemzetközi jog, a tagállamok alkotmányai, illetve az Unió vagy a tagállamok mindegyikének részességével kötött nemzetközi megállapodások, így különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény elismernek.” A II - 114. cikk a joggal való visszaélés tilalmaként fogalmazza meg, hogy „E Charta egyetlen rendelkezését sem lehet úgy értelmezni, hogy az bármilyen jogot biztosítana olyan tevékenység folytatására vagy olyan cselekedet végrehajtására, amely az e Chartában elismert jogok vagy szabadságok megsértésére vagy a Chartában meghatározottnál nagyobb mértékű korlátozására irányul.”

A közösségi jog alapelvei közül a visszaható hatály tilalma többszörösen sérül, hiszen ez az elv azt jelenti, hogy a jogszabály hatályba lépése előtt befejezett cselekmények tekintetében az új jogi normának semmiféle negatív hatása sem lehet. A szabályos jogszabályi környezetben törvényesen nyugdíjat szerzett személyekre egyértelmű negatív hatású a törvény.

Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 1. cikke fogalmazza meg, hogy „Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához.

Sérülnek továbbá az Egyezmény 13. cikkében foglaltakat is, ugyanis ezen jogsérelemmel szemben nincs az érintetteknek joga ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt jogorvoslattal éljenek, így csorbul a jogsérelem hatékony orvoslásához fűződő jog.

Sérül még az Egyezmény 14. cikkében megfogalmazott diszkrimináció tilalma is ugyanis a törvény nem vonatkozik az 57 és a 62 év közötti rendvédelmi és katonai nyugdíjasokra, ugyanis a jogalkotó ezt a réteget kiemelte a törvény hatálya alól!

Megjegyezzük, hogy sérülnek továbbá a szerzett jogokkal összefüggő jogelvek is, hiszen az Európai Bíróság megállapította, hogy az egyéni jogokat illetve hasonló előnyöket biztosító jogszerű intézkedés visszaható hatályú visszavonása ellentétes az általános jogelvekkel. Kivéve, ha a visszavonás ésszerű időn belül történik, és szükséges figyelmet szentel annak a ténynek, hogy az érintett milyen mértékig vált a döntésre ráutalttá. Esetünkben ez az Európai Bírósági megállapítás semmilyen formában nem igazolhatja a szerzett jogaink sérelmét!

Megjegyezzük továbbá, hogy a Magyar Állam jogellenes szüntette meg a korkedvezményes nyugdíjakat, már csak azért is, mert a korkedvezmény biztosítási járulék minden esetben befizetésre került. A 2007.01.01-től a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (továbbiakban: Tbj.) 18. § (1) e, pontja meghatározza, hogy kinek kell járulékot fizetni. A Tbj. 19. § (6) bekezdésében kerül meghatározásra a járulék mértéke. A Tbj. 20/A. § pedig azt határozza meg milyen munkakörökben és milyen jövedelem után kell fizetni a járulékot.

A jogszabály úgy rendelkezett, hogy 2007-ben ezen járulékot a központi költségvetés fizeti meg a foglalkoztatók helyett.

2008-ban a 13%-nak a 25%-át azaz 3,25%-ot

2009-ben a 13%-nak az 50%-át azaz 6,25%-ot

2010-ben a 13%-nak a 75%-át azaz 9,75%-ot
2011-ben 13%-ot

2012-ben szintén 13%-ot kellett a foglalkoztatóknak ilyen címen a költségvetésbe befizetni. Mind ez azt jelenti, hogy a karkedvezményes nyugdíjak fedezetét 2007-től már nem a nyugdíjjárulék befizetése fedezte, hanem erre külön járulékfajta szolgált. 2011 évtől ennek összegét már teljes egészében a foglalkoztatók fizették, vagyis nem igaz azon állítás, hogy azért volt szükség a karkedvezményes nyugdíjak megszüntetésére, járandósággá történő átnevezésére, mert a nyugdíjjárulék befizetés nem fedezte a karkedvezményes nyugdíjak kifizetését. Ráadásul 2012-ben úgy került sor ezen járulék befizetésére, hogy ezután már szolgáltatást, vagyis nyugdíjat nem kapott senki, hiszen 2012. január 01 óta már nincs karkedvezményes nyugdíj csak karkedvezményes járandóság, ami szabadon csökkenthető és megvonható. A befizetett karkedvezményes járulék összege évi 35-40 milliárd forintra tehető.

Végezetül tájékoztatjuk Elnök Urat, hogy prof. dr. Szabó Máté az Állampolgári Jogok Országgyűlési Biztosa, a karkedvezményes nyugdíjak megvonása ügyében visszamenőleges normakontrollt kért az Alkotmánybíróságtól! Az Alkotmánybíróság állásfoglalását azonban ellehetetlenítette Magyarország Alaptörvényének Negyedik Módosítása.

A 2011. év december 31-ig hatályban volt 1949. évi XX. törvény 70/E. § (3) bekezdése, mely megfogalmazta, hogy „az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően folyósított nyugellátás törvényben meghatározottak szerint csökkenthető és szociális ellátássá alakítható, munkavégzésre való képesség esetén megszüntethető.” Az Alkotmány, így annak 70/E. §-a is 2011. december 31-én hatályát veszítette, így a 2012. évben végrehajtott karkedvezményes nyugdíjakkal összefüggő visszaható hatályú módosítások jogalapja hiányzott. Ezt a problémát egy újabb visszaható hatályú jogalkotással orvosolták, ugyanis a Magyarország Alaptörvényének Negyedik Módosításának 19. pont (5) alpontja meghosszabbította a hatályát veszített 70/E § hatályát 2012. december 31-ig!

„A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2011. december 31-én hatályos 70/E. § (3) bekezdés harmadik mondatát a 2011. december 31-én hatályos szabályok szerint nyugellátásnak minősülő ellátásokra azok feltételeinek, jellegének és összegének megváltoztatása, más ellátássá alakításuk vagy megszüntetésük tekintetében 2012. december 31-éig alkalmazni kell.”

Kérjük Tisztelt Elnök Urat, hogy az Európai Bizottság az ügyet alaposan, mindenre kiterjedő részletességgel vizsgálja meg, különösen a Közösségi Jog előírásainak, az Európai Unió Alapvető Emberi Jogi Chartájának, a Liszaboni Szerződésnek és egyéb Európai Unió jogelvének tükrében! Európai Unió állampolgárként kérjük továbbá Tisztelt Elnök Urat arra is, hogy az Ön által vezetett Bizottság nyújtson segítséget abban, hogy maradéktalanul érvényesíteni tudjuk Magyarországon nem létező hatékony jogorvoslathoz fűződő jogainkat!

kmf.

Üdvözzel:

Kuti László
KNOÉ elnöke

Katus Károly
SZB Elnöke